

Máltaiak Szegeden

Negyvenmillió márkás segítség Magyarországnak

Arról, hogy a KÉSZ egészségügyi tagozatának a máltaiakhoz csatlakozó tagjai milyen munkát vállalnak a ránszorulók megsegítésében, az idő, a beteg emberek felkarolásában, a hazánkba menekültekkel való törődésben, a romániai és a bácskai magyarok támogatásában.

Elmondták, a máltaiak végre – a köztársasági megbízott és a szegedi önkormányzat segítségével – raktárhelyiségekhez, bázis kialakításának lehetőségéhez jutottak. Az Indóház téri épület (a volt-Európa Szálló) felújításához – ahol például hetente ruha- és gyógyszer-segélyt osztanak – már kaptak segítséget a MÁV-tól, de sürgősen szükség lenne további támogatásra, pénzre és kétkézi munkára egyaránt. Szponzorok, pénzintézetek, vállalatok, vállalkozók, mesteremberek segítségét várják ehhez, miközben ők szakadatlanul mások támogatásán fáradoznak rendkívüli szerénységgel. Ahogyan megfogalmazták „hálásan azért, hogy segíthetünk” felkarolnak minden ránszorulót. A szegedi kórháznak – ahol példaértékű orvosi kivizsgálási, konziliáriusi rendszert alakítottak ki – tavaly mintegy 2,5 millió forint értékű támogatást nyújtottak (orvosi műszereket, eszközöket, gyógyszereket). Segítettek berendezni a piarista gimnáziumot, hozzájárulnak a városi ingyenkonyha működtetéséhez. Az elmúlt esztendőben a Csilla von Boeselager asszony közreműködésével Magyaror-



Csilla von Boeselager bárónő, „Európa asszonya”

A Máltai Szeretetszolgálat vezetőit dr. Farkas László államtitkár, köztársasági megbízott és dr. Lippai Pál, Szeged polgármestere köszöntötte.

Rövid tájékoztató hangzott el a szeretetszolgálat szegedi önkénteseinek egyre sokrétűbbé és kiterjedtebbé váló karitatív tevékenységéről.

szágra érkezett máltai szeretetszolgálatos adományok értéke meghaladta a 40 millió márkát. A hagyományosnak mondható élelmiszer- és gyógyszer szállítványok, az egészségügyi felszerelések mellett behozták már az országba a németek által adományozott katasztrófaelhárítási arzenált is. (Például gépkocsikat, darukat, amiket szégyenszemre már alaposan meg is rongáltak,

károcsítottak nálunk tolvaj, garázda elemek.) Sajnálatos módon ez ideig nem kaptak megfelelő bázisokat, épületeket ahhoz, hogy a tervezett nyolc regionális központjukat kialakíthassák.

Örömmel látta viszont a bárónő és a főtitkár a piarista gimnáziumban mint hasznosították adományait. Az iskolában tett látogatás után a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vezetői találkoztak Gyulay Endre szeged-csanádi katolikus megyés püspökkel.

Délután az MMSZ önkénteseivel és keresztény értelmiségiekkel találkoztak a vendégek, akiket dr. Avramov Katalin, a máltaiak szegedi kuratóriumának elnöke köszöntött a KÉSZ-házban. Boeselager asszony a szeretetszolgálat szegedi tagjaival való ismerkedés során arról beszélt lélekemelő szavakkal, hogy valójában mit is jelent a máltai eszmeiség, hit, szolgálat. A látogatás végén a vendégek megtekintették a szervezet itteni objektumait.

(Szegedi tartózkodása során az Európa-szerte közismert és megbecsült Csilla Baronin von Boeselager, akiről azt tartják, „oroszlánrésze van abban, hogy kinyílt Kelet felé Európa ajtaja” exkluzív interjút adott lapunknak, amit egy másik lapszámunkban közlünk.)

SZABÓ MAGDOLNA

Göncz-Habsburg védnökség

Ügyesen támogatják a tűzoltók saját magukat – nyilván rá vannak szorulva erre. Jövőre, 1993 május végén rendezik meg a háromnapos tűzoltó csillagtúrát, a tűzoltók – valaha osztrák kezdeményezésre indult – nemzetközi seregszemléjét.

A nemzetközi szervezőbizottság a Békés megyei Gyula tűzoltóságát találta alkalmasnak a csillagtúra megrendezésére. A volt szocialista országok közül először Magyarországra jönnek a nagyvilág tűzoltói, hogy szakmai bemutatókat, sportversenyeket, gépjármű ügyességi versenyeket, zenekari találkozót rendezzenek. A régi és új tűzoltó felszerelések parádéja, a résztvevők hagyományos díszegyenruhás felvonulása ritka látványosságnak ígérkezik.

A csillagtúra védnöki tisztét Göncz Árpád köztársasági elnök, a társvédnöki tisztséget pedig dr. Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió elnöke vállalta.

Garázdálkodtak a bőrfejük

Iskola nem maradt feltöretlen

(Folytatás az 1. oldalról.)

dából rámostak ki. Alig több mint tízezer forintnyi értéket zsákmányoltak – nagymenők számára sovány fogás. Nem is elégedtek meg vele: pár nap múltán a Klauzál iskolát is feltörték. A feje tetejére állítottak mindent. Kifeszítették az irodák ajtaját, a bezárt asztalokat, szekrényeket is, azután mindent, amire nem tartottak igényt, szétszórtak a szobákban. Arra azért vigyáztak, hogy tüzet ne okozzanak: az égő csikkeket a szőnyegben nyomták el. Végül csupán 40 ezer forintnak megfelelő holmit zsákmányoltak, de a rongálással további 12 ezertől szabadították meg az iskolát.

Április 12-ére virradóra a Deák Ferenc utcai iskolát szerencsétlenné. Ekkorra kissé

elkanászodtak, még arra is volt gondjuk, hogy helyben befalják az egyik szekrényben tárolt csokoládét. Közben bezsebeltek 62 ezer forint készpénzt, egy húszezerről szóló betétkönyvet, videomagnót kazettákkal s még jó néhány „apróságot”. Csak arra nem gondoltak, hogy a szerszámaikat távoztukban magukhoz vegyék. Hátra hagytak egy kerékpárhajótartókat meg egy vésőt.

Ezzel elszűrték a tökéletes bűntények sorozatát, a rendőrség nyomára akadt a fiatalok bandájának. B. István, V. Zoltán, P. Ferenc, S. Kálmán, S. Zoltán és Cs. Csaba nagyjából egyívású gyerekek, 15–17 évesek. A város különböző pontjain laknak, de a bőrfejűség összehozta őket. Mint kiderült, zsenge koruk ellenére többen

is járatosak a rendőrség szobáiban. No meg az iskolák belsejét is jól ismerik, bár a tudományok nem sok kárt tettek bennük...

Egyébként a károk egy része megtérült. A rendőrök lefoglalták mindazt, amit Cs. Csaba orgazda és a társaság más tagjai nem érkeztek eladni. A házkutatások során előkerültek még egyéb csecsebecsek is. V. Zoltán lakásán például sísapkából átalakított maszkok és a betörésekhez használt kesztyűk. A bűnjelék közé kerülő továbbá néhány gondosan kifaragott furkósbót meg olmos végű lánc – a bőrfejűek támadófegyverei. Ezekkel akár ölni is lehet...

KASUBA MARGIT

Reményünk: a család

Reményünk a család. Ezzel a jelmonddal hirdették és rendezték meg a II. Család Kongresszust Budapesten május 1–3. között. A Nagycsaládosok Országos Egyesületének szervezésében mintegy ezer felnőtt és nyolcszáz gyermek jött el az esemény megnyitójára a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemre.

Dr. Surján László népjóléti miniszter köszöntőjében azt hangsúlyozta, hogy ez a remény csak akkor válhat valóra, ha a családok iránnyuló figyelem, a róluk történő gondoskodás nem korlátozódik látványos akciókra, ünnepi eseményekre, hanem folyamatos. Erre törekszik a szociális törvény koncepciója, s ezt szolgálja az is, hogy Magyarország csatlakozik az ENSZ kezdeményezéséhez, mely 1994-et nemzetközi családevvé nyilvánítja.

A kongresszus témája a családok belső élete, helyzete, társadalmi szerepe volt, amiről három plenáris előadás és számos kiscsoportos megbeszélést tartottak. A család iránt támasztott követelménye-

ket a bevezető előadásban Losonczy Ágnes szociológus elemelte azzal a következtetéssel, hogy a családnak mindaddig a támasz szerepét kell betöltenie, amíg tagjainak szükségük van rá, de ne kényszer, hanem lehetőség legyen számukra személyiségük kibontakoztatásához, a demokratikus magatartásmód elsajátításához. A családnak az emberség fejlődésében betöltött szerepéről szólt a kongresszus második napján Jelenits István tanár. A zárónapon pedig Fodor Katalin szociálpszichológus előadása hangzott el „A családi közösség belső élete”-ről.

Sz. M.

Életmentés a torony alatt

(Folytatás az 1. oldalról.)

A szervezők még hűsítőről is gondoskodtak a nyári kánikulában. Az éberség fenntartása érdekében mindjárt második „műsorszámként” bevetették az ágyút. Igaz, az emelőkosár ágyújából lövellő vizet a szökőkútba irányították, de a kedvező fuvalatnak köszönhetően kapott belőle, aki nem futott jó irányba és elég gyorsan. Nem bánta senki a nyári záport, akinek jutott belőle legalább üdében nézhetné végig a korántsem felüdítő látványokat: az égő személygépkocsi oltását, a roncsautó sérültjeinek mentését, a félelmetes lángokat.

A délelőtti nagy attrakciója az algyői tűzoltóság turbóreaktív járműve volt, ami már



FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

Közel a toronyhoz

csak hangereje miatt is vitte a pálmát, azaz a Szeged étterem előtti fák koronáit. A nagy

ágyú – a kuwaiti olajkutak oltójának kistestvére –, amit repülőgépmotor hajt, a vá-

rosházától a Korzó moziig hatalmas erővel lökte a vizet, miközben 130 decibellel dübörgött a téren.

A látványos nagy akciók után, akik még bírták a hőséget, megnézhatték közelebbről a mentő- és tűzoltóautók belső felszerelését, a mentéstechnikai eszközöket.

A városi tűzoltóparancsnokság és az Országos Mentőszolgálat szegedi állomása a tegnapi bemutatóval hagyományt szeretne teremteni. Tervük szerint, ezentúl minden esztendő májusában – hisz ebben a hónapban nemcsak a tűzoltók napja van, hanem a mentőké is – megrendezik a két szervezet közös bemutatóját.

K. K.